

interessa tomar a sortir de seguida, no es pot pas badar! s'ha de fer d'una manera ràpida, per tant cal estar a punt.

L'Esc.— Quant temps hi dediqueu a remendar?

Resp.— Tota l'estona que vulgueu, el temps sempre és poc, sempre hi ha feina. El dia el passem entre la casa i la xerxa. Tot el temps que sobra és per a la xerxa...

L'Esc.— Quina mesura de pressió esteu fent actualment?

Resp.— Doncs sortir a pescar el divendres. Ara tothom hi està d'acord. Vam sortir el dia 5, vigília de Reis, i sortirem avui, divendres. Avui dia 9 de gener, de fet, és el dia que per primera vegada sortiran tots els de l'Escala. La vigília de Reis van sortir les teranyines però avui també sortiran els armalladaires. El Pòsit, en nom de tots els pescadors, ha fet un escrit comunicant a les autoritats competents que avui es surt i es sortirà tots els divendres; s'estan acabant de recollir les firmes i s'enviarà. Ja que ningú no ens ha fet cas hem pres aquesta decisió. Amb el dissabte de festa ja hi estem tots conformes, hi ha molta gent jove que es dedica a la mar i ho necessita. I si féssim les cinc calades cada setmana també hi estariem d'acord, però les cinc calades no es fan mai. Són comptades les setmanes que es pot sortir cinc vegades seguides. L'any passat en tot el mes de gener es van fer només onze calades, entre festes i tramuntanes.

També hem buscat el recolzament de l'alcalde i ens va dir que podríem comptar amb ell per tot el que fes falta. L'Ajudantia de Roses té una patrulla de vigilància, la «barquilla» que en diem, que de tant en tant surt a molestar els pescadors, perquè als turistes no els diu mai res... Veurem què passa, encara que avui no passarà res perquè sortiran tots...

L'Esc.— Així durant l'any quants dies podeu treballar?

Resp.— Hi ha 120 dies obligatoris de festa l'any: 52 dissabtes, 52 diumenges, 16 dies de festes obligatòries, «pagades» que diuen els d'en terra, llavors hi ha un promig mínim de 100 dies de mal temps a l'any, ens queden, doncs, 145 dies que mai no es poden fer tots.

Quan s'hi podia anar tota la setmana es va comprovar que el que havia fet més calades n'havia fet 205, això anant-hi tots els dies; a l'any 1.986 es va treballar un promig de 12 dies el mes.

Senzillament el que demanem i exigim és que ens deixin anar en mar els divendres. Res més.

Cal tenir en compte que molts surten i no fan res, només la feina, per mal temps o perquè és lluna; la lluna la sent molt la teranyina: la sardina, el sordell, i als calamars, tampoc s'agafa res.

L'Esc.— Com veieu el futur de la pesca a l'Escala?

Resp.— És molt trist que la pesca, tot hi havent estat una indústria important aquí a l'Escala, per quatre que no hi entenen res s'hagi de perdre, quan encara hi ha unes cinquanta famílies o més que en viuen. Hi ha 60 pescadors actius. Hi ha 8 teranyines i 2 més que tombaran a funcionar aquest estiu, la resta són armalladaires. Abans la platja n'era plena de teranyines, tres en rengla, i hi havia hagut uns 360 afiliats a la confraria.

Un punt positiu de tot això és que fins ara aquí a l'Escala entre els pescadors, no hi havia gaire unió però ara sí, gairebé tots estem d'acord, fem pinya, i potser

s'aconseguirà alguna cosa, és molt que estiguem units.

A més, nosaltres considerem que no fem mal al mar amb el nostre sistema de pesca, tant amb les teranyines com amb el tresmall no es fa cap mal al mar, i menys portant com portem les xerxes amb les malles reglamentàries.

També cal dir que la feina és molt maca, ets lliure, i ells ho fan per vocació, ho porten a la sang, si els obliguessis a fer una altra cosa no la sabrien pas fer.

L'Esc.— Perquè considereu que els altres pobles de la costa no s'han mogut i l'Escala sí?

Resp.— Sobretot perquè no tenen la nostra situació geogràfica que és la pitjor. Ara, a l'Estartit també es volen moure. És que hi va haver un acord entre els Pòsits, les autoritats del Sector Nord ens havien dit que hi podríem anar els divendres a pescar, degut al temps que fa aquí, i al votar els pòsits, en la votació del Sector Nord va guanyar el no, i és que el Sector Nord és el país de les «vaques», embarcacions grosses, i els petits vam quedar a l'escapça.

L'Esc.— Quines despeses té una embarcació?

Resp.— És un ofici molt maco però t'estan fent la vida impossible entre pagaments per un costat i per l'altre. Ara mateix es necessiten «despatxos», que en diuen: per fer dos tipus de pesca diferents

necessites dues barques, ja que fent-ne només un de vegades no pots viure. Si vas al tresmall has de tenir una barca i si vas a la teranyina n'has de tenir una altra i el patró tampoc ho pot ser de dues barques. El títol de patró de primera es força difícil d'aconseguir. Per a tenir la patronia s'ha de fer un curset que dura dos anys, sis mesos el primer any i sis mesos més el segon any. Això sí, el curset és gratuït.

També hi ha tot el material que t'obliguen a portar i que s'ha d'anar renovant: salvavides, bengales, que no serveixen per res ja que tenen la ràdio per comunicar-se i aquesta és molt més segura. Ara una de les darreres ordres és que han de portar compassos...

S'ha de pagar un tant per cent a la confraria sobre el que es guanya, però el que resulta més car és la xarxa que s'ha de canviar molt sovint, i també cal comptar el gas-oil, que se'n gasta molt, i les averies.

La gent va a La Clota, veu una calada grossa i pensen que amb allò et fas ric, no veuen tots els dies que vas en mar i no portes res ni totes les despeses que hi ha. Segurament que una de les despeses més importants de comptabilitzar-s'hi seria el nostre treball. Però, només faltaria això!.

Rodoma

